

Núm. 800

Any XVII

Barcelona 7 Janer de 1904

Es extrém lleugera,
molt vaporosa...
y al seu marit li pesa
com una llosa.

De dijous á dijous

Nos' ha armat poch rebombori ab lo nomenament de mossen Nozaleda per la mitra de Valencia!

Per estar'hi tothom en contrari, fins lo president d' els ministres en Maura, diu qu' hi ha vingut malament; que 'l de la Governació no 'n sabia res y si 'ns descuidém y volém anar al fons de la qüestió, pot ser arribarém á descubrir qu' aquest frare reverent, ha sigut nomenat bisbe, de 'l mateix modo que naixen els gálapats á la carretera... per generació espontània, tant bon punt cahuen quatre gotas á la pols.

L' ex-bisbe de Manila, aquell mateix que feya la barrotada y lo tresillo ab els generals qu' Espanya enviava á Filipinas per' aplanar las costellas d' els pobres «tagals»; lo mateix que benehía 'ls galóns d' en Polavieja, estirava l' orella d' en Jordi ab en Blanco, y per «blancas» renyía ab en Weyler... lo quin va ser primer de tocar lo pirandó á bordo d' un vapor noruech «Lo Darmsthadt» per por de que li torsesin lo ganyot els de 'l «Katipunam», que li duyan amenasada... ara, á veurer si será prou valent, per arribarsé no mes fins á Valencia, qu' es la terra de las xufas y d' els cacahuets.

Ben clar y net ho ha dit en Blasco Ibañez: tant se val que vingui en día de festa, com en día feyner; si en Nozaleda arriba á venir á Valencia, lo tren que 'l porti no entrarà á las agullas. No 'ns cal ecsitar lo poble; no calen'mitins, ni cal propagañda de cap mena; ell mateix l' ha feta... y lo que vingui darrera, també 's farà tot sol.

Y lo mohiment repercuteix per tot arreu.

A Madrit mateix s' hi sent lo terratremol. Quan s' obrin las Corts l' onada esfondrará 'l barco... á Barcelona, no 'n parlém; á Bilbao, á Saragosa, per ciutats y vilas, arreu arreu se sent bronzir la remor de la gent indignada, que en lo clericalisme triomfant hi veu son major enemich, de la mateixa manera qu' els pobrets «tagals» ye-yan en lo frare, lo senyor de forca y ganivet, qu' era duenyo y senyor d' honras, vidas é hi sendas.

Ja en l' any 1901, en Pidal volgué fer entrar en Nozaleda á Saragosa, y tal cridoria 's va armar, que no hi vá haber mes remey que desistir del empenyo y deixar'ho correr; pero com qu' aquesta gent son tossuts y may paran, ara valentse de ser tancadas las Cambras bo y maquinant en las sombras, amichs de la foscor ab qui fan parella, han atrapat lo nomenament qu' ha fet esclatar la pública indignació.

Desde 'llyors, lo mossen s' ha estat á Roma, entre-mitx de bons dinars y corrent las embaixadas, furgant per tot arreu y dantse vida de frare dominich... ha atrapat la «breva» que ja fará prou si se la fuma sentis sentirn' lo mareitg que no va tenir al tornar de las Filipinas.

* *

Tant en l' ordre administratiu com en lo militar, han estat premiats serveys de las guerras co-

lonials, que més be mereixían cástich, que 'l poble qu' ha donat la sang de sos fills n' esperava ab dalé; no mes faltava cancellar deutes ab l' element religiós, qu' era 'l poder mes ferm que tenia Espanya per fermansa de son govern á las Filipinas, y just comensan á saldarli deutes, quan ja tothom, preveyént ahont aném á parar, s' ha esbarát.

Ben cert qu' han tingut mala má, comensant la tasca pe 'l frare Nozaleda; se 'ls han vist, las cartas, y ab lo joch descobert, feyna tindrán per arribar al cap de vall; han estat mancats de talent, per aqueixa vegada els autors de 'l nomenament, y qui juga ab foch, els dits se crema.

Aquí, no val res lo recular... si no pasa avuy, pasará un altre día, lo que vol dir, que cal viurer previnguts y no dormirs' á la palla.

* *

Lo P. Nozaleda, no es pas un pobre capellá de misa y olla; ab sos hábits de frare dominich, y sent alló que s' en diu un bon mosso, vá retornar á Europa rublert de riquesas, qu' ha llensat á mans vessadas, sobre tot á Roma, ahont, ja ho diu lo ditxo: «Roma vedutta, fede perdutta», ha fet tro- nar y plourer... y com lo diner tot ho alcansa, bó y fent de las sevas, sent l' amich d' en Pidal, valentse de l' influencia de l' ordre que professa y de las bonas ausencias, d' en Merry del Val, ha pogut atrapar la mitra de Valencia, malgrat l' opinió d' els homes de govern mes sensats y de la conveniencia del país..

Peró, s' ha sortit ab la seva... y qui tingui picor que 's grati.

Sols que 'l riurer va á estonas.

Si s' arriba á seurer á la cadira pontifical de Valencia, qu' encara no es ben segur, jno 'n passará poch de mals ratos lo reverent, encare que 's posi la mitra de gayri!

* *

La constitució de 'l novell Ajuntament de Barcelona, que 's va fer lo primer dia de l' any, ha ensenyat lo cranch que rossega las entranyas de 'l partit Republicá. Uns y altres, han volgut enlay- rar mes lo personalisme, que l' ideal, y per atrapar una vara de tinent d' arcalde qu' els ha de fer ben poch servey, han fet mal bé l' unió del partit Republicá qu' era segons nostre sentir, la vara mes ferma, per anar á parar á la finalitat tant ben volguda per tots.

No cal fer capitol de cárrechs, ni menos personalisar: tots hi han posat las mans, per espatllar' ho.

¿Y ara de qué farém mánigas?

* *

La gran sort, que tot s' ho te d' endur la trampa.

Aném vivint, com deya la vella.

CALIXTE PI Y XARAU.

LA VUYTADA

Desde las bolas mes grossas fins als fets més certs y vils; desde las sorts y fortunas mes inmensas y ruins fins á las mes grans desgracias no hi ha pas altre país com lo dels yanquis, la terra ahont tot... tot 's cotisa al per major; res es xich.

Recentment allà á Chicago (tots 'ls rotatius ho han dit) va incendiarse un teatro dels mes grans y més bonichs que quedá reduit á cendra al poch rato y molt senzill, rostint á centas personas com si hi rostissin cabrits... sense molestá á l' Empresa per si estava ó no al abrigh de la Lley vigent de teatros que aquí seguim mes que allí.

La ressenya que 'ls diaris varen ferne ab lo desitj d' augmentar l' ingrés de perras augmentant morts y ferits, que no ve d' una dotzena quan se 'n trovan tants al mitj.

Filosofant una mica sobre del fet aludit ó, més bé, de la catástrofe haguda als Estats-Units, tenint en compte ¡ay! escenas dignas del Congo ó del Riff, com l' obrirs, ab revólvers senyors graves y molt ríchs, matant donas y criaturas pera probar de sortir, y fentne servir d' alfombra

cossos mitj morts y ferits ... me sembla que significa que aquell avensat país vá al devant, pe 'l que progressa, fins en tenir cors de zinc, ja que 'l ser humanitaris ho dissimulan bon xich.

L' incendi aqueix de Chicago me guardarà de mentir: ans de sepultá 'ls cadavres, regoneixe 'ls tot se uit, aconsolar las familias y fer lo que tot país civilisat fá en tals cassos gestionaren ¿vaig llegir? lo assegurar que 'ls *seguros* fossin segurs, veushoqui.

Aquí á Espanya aném á quá dels paissos mes petits en *trustos* y en monopolis comercials de tots istils, sense colossals fortunas, ni casas de trenta un pis, ni ponts colgants de mitj' hora, monuments de quart y mitj, ni carrers que may 's acaban; pró en cambi aquí tenim sentiments humanitaris momumentals sense fi....

Devant, donchs, de la moderna societat en que vivim y devant, donchs, de la historia dels pobles, se pot ben dir que molt més que ser gran yanqui val més sé espanyol petit.

L' incendi aqueix de Chicago me guardarà de mentir.

*
**

No ha estat poca polsaguera la que 's veu ha produhit lo fer prelat de Valencia al ex-prelat filipi!

Verts, madurs, y blanchs y negres á dintre de tots 'ls pits espanyols s' ha vist remoure com responent á un sol crit los sentiments patriótichs, que sen blavan adormits perquè 'l pare Nozaloda á la quenta havian ist s' entenía ab diplomacia ab 'ls nostros enemichs, quan la guerra filipina creá tants *punts filipins*

Aqueixa protesta unánim, demostra que... som aixís. Quan ja la gracia está feta, quan ja está fet l' embolich ni tenen remey las cosas, aixequém al cel lo crit y en aras d' un amor patri ens esbravém tots units y quan ja hem llensat la b lis 'ns quedém de nou tranquils, y 'l Govern deixa esbravarnos, fá veure que diu que si que tenim rahó de sobras, pró no pot.. per compromís.

Perqué en lo cas que 'ns ocupa com en tots d' aquest istil, l' arquebisbe de Valencia será ¿ y donchs? lo filipi!

PEPET DEL CARRIL.

AI 1904

Si durant lo teu regnat jo y els meus salut gosém y aprop nostre no veyém la negra necessitat; si la pau y l' amistat, l' abundancia y l' alegría, nos donas per companyia, tan agrahits quedarem que quan moris resarem per tu de nit y de día.

Mes si tot es al contrari,

que gosém poca salut, y deixis net y perdut lo meu raquitich erari; si sols nos donas desvari y disgustos en excés, Oh fill del mil nou cents tres! quan pasarás á la historia malehirém ta memoria per sempre, per sempre mes!

EMILI REIMBAU PLANAS

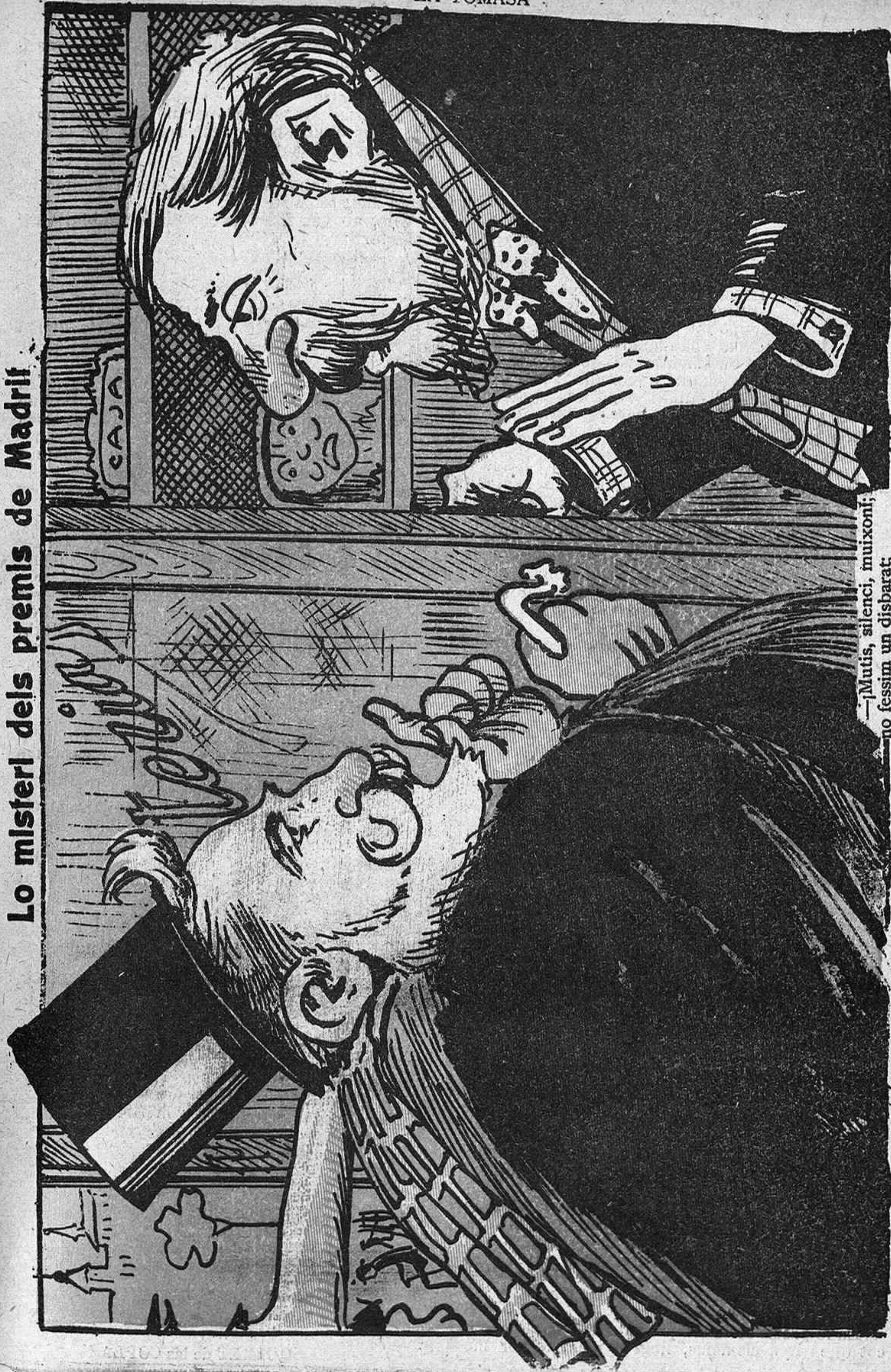
De real ordre

Calvo

De continuá en l' Alcaldia,
l' home prou s' en estarrufa...
pero potsé al cap de vall
li'haurán carregat la llufa.

Lo misteri dels premis de Madrid

—¡Mutis, silenci, muixoni;
no fessim un disbarat;
que no se sábiga 'ls que
los premis hem alcanstat.

522123)

LO DÍA DE REYS

(Contrasts)

1896

Éixis que 'l cornetí deixá escapar l' última nota d' aquell tant sentit y ballat vals «¡Olé!», jo y la Paulina abandonarem presurosos la sala del Cassino ab lo fi de no trovarnos entre la gentada que á una, volei sortir al acabarse el ball y entre la que, fácil haguera sigut separarnos, cosa que no voliam perque necessitavam aquell dia mes que may estar junts.

Apressurant el pas, a travésarem los carrers y plassas que separan á casa seva de la sala del ball y prompte 'ns trovarem dintre la entrada, lluny de miradas indirectas y lliures per donar expansió als nostres cors.

Tots dos deliravam per sellarnos mutuament lo pacte de amor que may persona humana trencar podria; tots dos participavam dels mateixos sentiments y nostres cors glatian al unís per un mateix amor y un mateix desitj.

Nostras ànimas, eran germanas de sentiments y s' havían trovat, rara casualitat que pocas vegadas passa.

Folls de passió, allí en la foscor encubridora de crims y deshonras, obligats per la forsa irresistible del desitj, sellarem per sempre lo pacte inviolable de aymarnos eternament.

L' endemà al matí, un amich per bromá me preguntá:

—¿Qué t' han portat els Reys?

—¡La ditxa!; vaig contestarli, enorgullit del triomf de la nit passada y extremintme de plaher cada cop que recordava la dolsor d' aquell bes.

1899

A las deu del matí, cridat per ma bona dida (segona mare meva), vaig llevarme sense doldrem gens deixar els llensols, cosa estranya en mí que segons me deyan sempre, haguera dormit mes que 'l guix, perque un motiu poderós me guiava y era que aquell dia me sorteijavan y volia tenir lo gust de sentir lo número que 'm correspondria, en lo moment de eixir de l' urna.

Ma bona dida feya ja vuyt días que pregava perque no surtís soldat y la pobre Paulina, lo consol de mas penas, se anegava en un mar de llágrimas, oprimintseli el cor al pensar que si sortís, me treurían del seu costat, quan tant necessaria era ma presencia.

No cal dir si pregava ó no; jó 'm crech que la pobre passá, desde vuyt días atrás, totas las nits en vetlla, jutjant per la grogor de sa cara.

Després de arreglar-me, vaig sortir de casa en direcció á la de la Vila, siti ahont se efectuava el sorteig y confeso que feya verdadera paga de treurer un número alt.

En lo precís moment que entrí á la sala, lo xicot que treya els noms, llegí el meu; lo cor me

féu un salt; passaren dos minuts de verdadera angunia per mí y á continuació deixá sentirse una veu que digué:

—¡El quatre!

Tapant-me las orelles per no sentir res més vaig fugir d' allí, boig y esmaperdut per la desilusió que havia sufert.

—¿Qué t' han dut els Reys?, me preguntá una xicota molt bromista.

Y jo, ab veu fosca prenyada de rabia, vaig contestarli:

—¡La desgracia!

1902

Vuyt días feya que havia rebut carta de ma esposa dihentme que nostre fillet Francisco se moria.

Fresca encare la mort de ma filleta María, la que havia obert fonda llaga en mon cor, perque ella era tota ma ilusió y felicitat, are que de mica en mica se anava cicatrisant, torná á obrirla novament una segona carta que rebí en lo mateix dia de Reys, dihentme que immediatament me posés en camí, perque mon fillet s' acabava per moments.

Vaig correr á ensenyarla al meu Coronel y una hora mes tart, me trovava ja dins lo tren y anant aquet en direcció á casa, frissant de no serhi.

Al arribar allí y com si mon fillet m' esperés per deixarnos, exhalá l' últim sospir fugint de aquet mon de penas per volar al de la seva ditxa.

Fou tant forta la sacudida que vaig experimentar que caiguí en terra desvanescut y al tornar en mí, vaig trovar-me á sobre un llit y entre personas que ploravan.

Al arribar de nou al quartel, un amich meu, que no sabia lo perquè havia anat jo á casa, me preguntá:

—¿Qué t' han portat els Reys?

—¡Lo doll!, vaig contestarli espurnejant-me els ulls al recort de la tremenda desgracia.

Desde allavors, cada cop que s' acostá lo dia de Reys, s' oprimeix mon cor é invariablement me pregunto:

—Y aquets, ¿que t' portarán?

JOSEPH VILA ORTONOBES.

PRÁCTICA

A vint anys—¡Republicá!
á vint y cinch—¡L' anarquia!
á trenta cinch—¡Prou n' hi ha!
are 'l que haig de defensá
¡es lo pa de cada día!

SEGÚ

Si segons filosofias
al mon no som mes que pols
¡los carrers de nostre Ensanxe
deuen sé alfombrats de.. morts!

QUIMET de las COPLAS

Regalos de cap d'any

Ab motiu de la entrada d'any nou, s'ha fet ja costum en los industrials, obsequiar als clients ab artistichs regalos que ademés de adorno serveixen de constant anunci en sa respectiva industria.

En lo present any, han tingut la galanteria de remetre l' obsequi á nostra redacció, los industrials següents:

BERGER Y WIRTH, acreditada fábrika de tintas pera impremta y litografia, establerta á Leipzig (Alemanya) qual representant en Espanya es D. Pere Closas.

Dita casa regala una artistica reproducció de gust modernista impresa sobre llauna y acompanyada d' una flor barométrica, per qual motiu no duptém serà sumament apreciat l' obsequi.

LA MARGARITA, acreditada fábrika de perfumeria y sabons de totes classes. Entre varis cromos de bon gust, ne regala un de execusió molt esmerada que representa una parella de angelets sostenint una campana anunciadora dels articles de la casa.

ANTONI AMATLLER, conegut fabricant de xocolata, que com anteriors anys, ha donat apoyo al gust modernista, presentant un bonich cromo fet expofés.

Ademés obsequia ab artistichs calendaris de butxaca.

BATLLE, PRUNA Y C.^a, reputats brodadors; obsequian ab una preciosa tarjetera de paret, brodada ab colors, y en la que per ella se fá gala de la perfecció y adelanto de sa industria.

Aquet es un obsequi que per lo refinat de sa execusió y bon gust del mateix, creyém serà molt apreciat.

EDUARDO PÍ, acreditat fabricant de xocolata, que obsequia ab una preciosa reproducció litogràfica de execusió tant notable y acabada que no vacilém en afirmar que es de lo més notable que habém vist en litografia.

E. PETRY, *sucesor de Moritz*, conegut fabricant de cervesa, una elegant ninfa que brinda ab un boch de cervesa.

DOCTOR MORELLÓ, reparteix una bonica fototipia y que anuncia la especialitat de la casa ó siguin las pastillas Morelló que han lograt nom universal.

Ademés reparteix á sos amichs unas carteras de butxaca ab fullas pera apuntes.

A tots los industrials esmentats; los remerciém l' envio y 'ls desitjém una serie interminable de prosperitats en lo present any.

Cambi de postura

Y va d' historia *señores*:
fá uns deu anys que 'm vaig casar
ó millor dit, que 'm cassaren
pel *civil* y el *criminal*,
essent jo en aquell *entonces*
un pollastre aixís tal qual,
ab lo cor plé d' altruisme
y obert á la llibertat.

En materia religiosa
tots els *culls* m' eran iguals;
per mi Religió y comedia
anavan junts de la má;
era amant de lo sufragi
electoral, pro vritat;
creya també qu' era lícit
ab l' imprenta lo nom dar
de lladre, á n' el que robava
fos el mes xich ó el mes gran;
considerava ser digne
reunirs per protestar
al mitj del carré, á la plassa
ó en quansevol lloch tancat,
quan del govern, los seus actes
no fosen rectes com cal;
volia que jo, com home,
fos lliure en lo ben obrar
com ho es l' aucell, que vola
en lo pur y ample espay;

en, fi, lo meu desitj era
se autónom com fóu Adán!

Y ayuy per art del dimoni,
ó de Deu, ó del etzar
he cambiat com una mitja
segons á provarlos vaig
comensant per dirlos que
dich mal de las llibertats;
tot lo dia soch á missa;
ni á tiros vaig á votar;
renego dels periódichs;
mitins y huelgas me fan
exclamar encés de rabia
¡matéulos, aquets farsants!
¡mes tricornis; ¡mes tricornis!
já la presó ó al treball!
¡qu' aixís cap á mas vellesas
entenç jo la llibertat!

Aquet cambi de postura
¿á que 's deu? preguntarán,
y jo 'ls respondré ab greu pena,
es deu á n' els desenganys,
á que un hom, te quatre duros
y sobre tot á la edat
que ab son pes feixuch ne priva
que 'l cor puga bategar
al impuls *del vent de fora*
que reviu la Llibertat.

S. BRUGUÉS

—De que travalla ton pare
—El pare es compositor
—Va de sério Salvador
—Si; de que t' estranyas are?
—Donchs es músich dels millors
—Fuig no vinguis ab *musicas*;
ell solzament fa *traficas*
component vi y altres licors.

Qui té rals pot aná ab cotxe
Qui té mal busca remey...
Qui teria se diu la sogra

Ab donzellas y casadas,
Ab donas jovas y velles,
Ab don Pau sempre te veig;
Ab-don que estás fent brometa.

Per vi 't donan polvos y aygua,
Per pa sols barita y cals,
Per reventarte als vuyt dias;
Pere no val á badar.

Será finalment per mi?
Será potser tant ingrata,
Será meva? diu que si?
Sera-fina moltras gracias.

CATALA-NISTA

Millor que jugá a Congressos
ab infundis pedagógichs
seria pagá bé als mestres
per abonarli el col·lechi

Las ovel·las valencianas
no volen en Nozaléda
perque diuhen qu' es un fray
que allá hont vá hi porta la péga.

LICEO

La tercera representació de la òpera de Mascheroni *Lorenza* y donada com á funció *d' onore* á son autor, sigué un continuat triunfo á dit mestre, ratificantli lo públich la notable impresió que li habia fet la òpera en las dugas representacions anteriors.

Se feren repetir varis fragments, entre ells lo final del primer acte y la romansa de tenor del segon y los artistas lluhiren un cop mes sas portentosas facultats sobressortint la Srta. Berlendí que de la protagonista ne fá una creació.

Nostra enhorabona al Sr. Mascheroni y que la juntí á las moltas que rebé dels amichs y admiradors al ferli ofrena de numerosos é importants regalos.

Ab la antiga òpera de Donizetti *L' elixir d' amore* debutá lo *divo* Sr. Bonci que tota la nit estigué sublim. Dir las filigranas de que feu gala cantant, es impossible. Nosaltres després de Masini no hem sentit á altre tenor de tan bella escola de cant.

Molt bé l' acompanya lo Sr. Blanchart aixis com també lo Sr. Mentasti y mestre Goula Fiter. La Sra Huguet estigué solament regular.

La favorita cantada dimars passat, serví pera demostrar sas bonas qualitats la Srta. Dahlander y Sr. De la Torre, pero la espectació general era per lo Sr. Bonci que debía cantar lo Fernando de la mateixa.

A aquet célebre artista, se l'ovacioná en la romansa *Una vergine y duo* final del primer acte, pero ahont estigué imponderable fou en lo *Spirto gentil* que ab tot y trobarse algo mal de garganta, se vejé obligat á repetir, pera acallar l' entussiasme de la concurrencia.

Al final lo mtre. Sr. Goula Fiter compartí lo triunfo ab la Srta. Dahlander y Sr. Bonci.

Pera avuy está anunciada la tercera y última funció d' aquest eminent artista. No duptém que nostre públich sentirá vivament tan curta estaneia.

Pera ultims de setmana s' anuncia *L' Africana* per la Giudice, Viñas, y Blanchart.

PRINCIPAL

De tren á tren es lo titul de la comedia del notable escriptor Sr. Dicenta y un cop mes ha acreditat sa ploma son autor havent obtingut un extraordinari éxit vejentse obligat á sortir al palco escénich entre los calurosos aplausos del auditori.

Los actors molt insegurs en lo primer dia. En las representacions successivas estigueren mes possessiats de sos personatjes.

CATALUNYA (ELDORADO)

S' ha estrenat ab éxit ben escás *La Inklusera*, sarsuela en un acte y cinch quadros, lletra de 'n Lluís de

Larra y música dels mestres Caballero y Valverde (fill).

La novella obreta, com totas las qu' arriban de la cort aquesta temporada, els de recurs comercial, malgrat lo nom de sos autors, que feya esperansar alguna cosa mes grosa. Si la part literaria es poch nova y fluixa, la musical apareix plena de llochs comuns tractats no mes que de passada, sens art ni artificio com era d' esperar de la destresa d' els autors.

Sembla estrany, qu' habent 'hi per aquí obras molt estimables qu' esperan els honors de l' escena, s' entretengui l' empresa d' aquest teatro en posar 'hi obras que com *La Inklusera* no tenen ja cap atractiu p' el públich.

No val per gran cosa la gracia d' en Cerbón per que 'l seu tipo no es sostingut per tota l' obra, resentintse l' execució de l' obra de manca d' estudis que no 's te guanyats.

La nova orquesta d' aquest teatro, encara resulta luixa... esperém qu' aixó 'l temps ho arreglará y no ho coneixerém en altrás obras.

TIVOLI (Circo Eqüestre)

Mr. Loyal ab sos artistas quadrumans; es una cosa notable y agradosa 'l veurer fer sos exercicis resultant simpátichs els caballets y las monas que trehuen trajos bent fets y apropiats. Lo treball que fan al doble trapecio, un parell de miquets-gimnastas, sembla mes de personas que de bestias, y la fi de número resulta xistosa y original.

La *dame blanche* que 'n la simpática amazona Mlle. Lilly, es d' una elegancia suprema y d' esquisida distinció.

Una dona á caball, com la de Barouschi, es una de las cosas mes bellas y artísticas del mon. N'hi ha per tornar'shi boig.

Las sis Daínef tenen prou forsa per' alzar al públich. Y l' alsan..... moralment.

GRAN-VIA

Com que s' acostan las darrerías de la temporada, sembla que hi ha empenyo en escullir á diari variadíssim repertori de lo més granat que té el *género chico*.

Ultimament s' ha posat *El señor Joaquín*, que com sempre, agrada extraordinariament, sentint molts aplausos la Srta. Montesinos y lo Sr. Sirvent.

Pera últims de setmana, se prepara lo benefici del director Sr. Arana y pera diumenje hi ha anunciat lo despido de la companyia.

Sembla que la companyia que reemplassará á la actual, será també del mateix género y la Empresa té desitjos de que sigui *nutrida* en la part *femenil*.

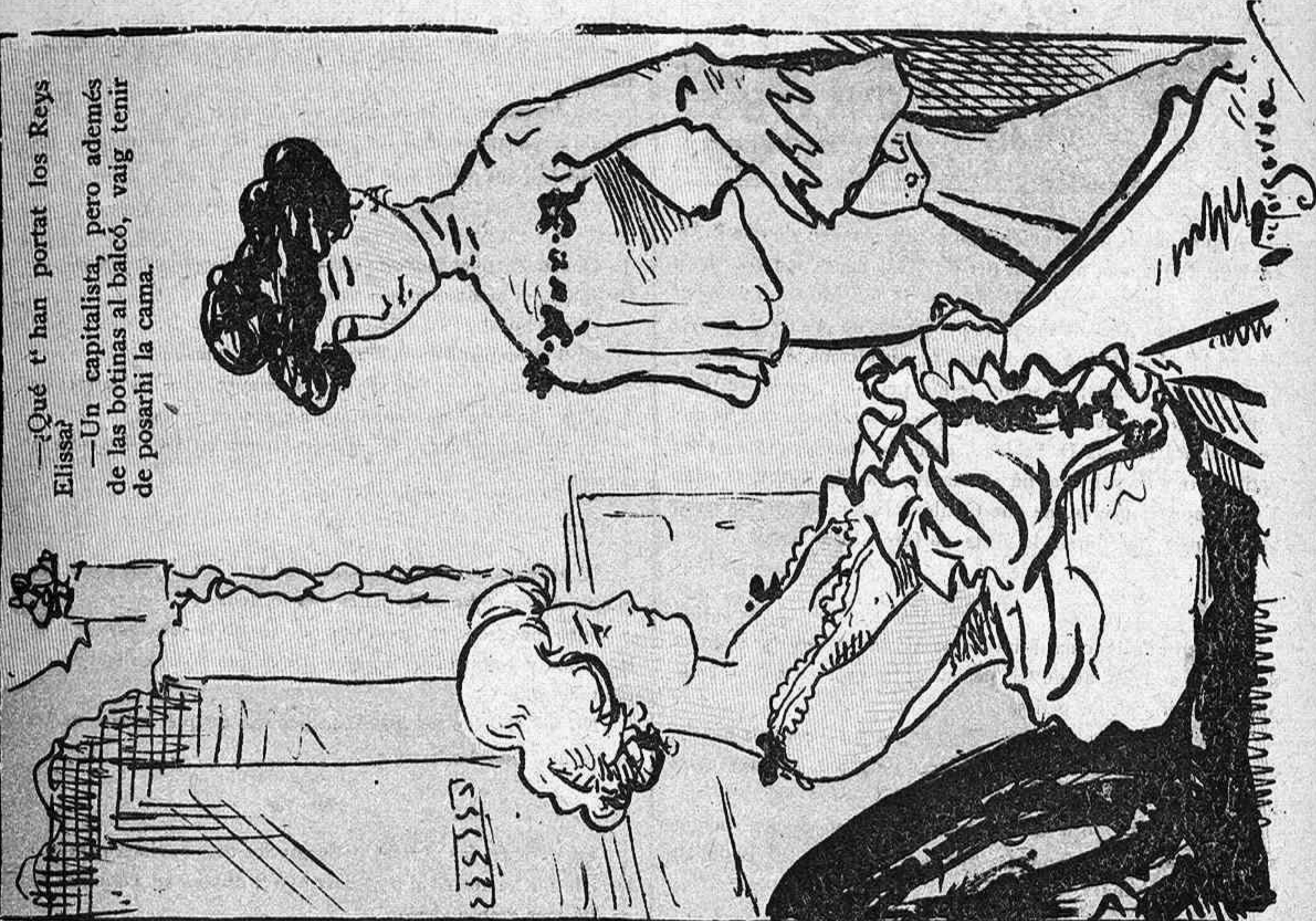
UN COMICH RETIRAT

Espurnas

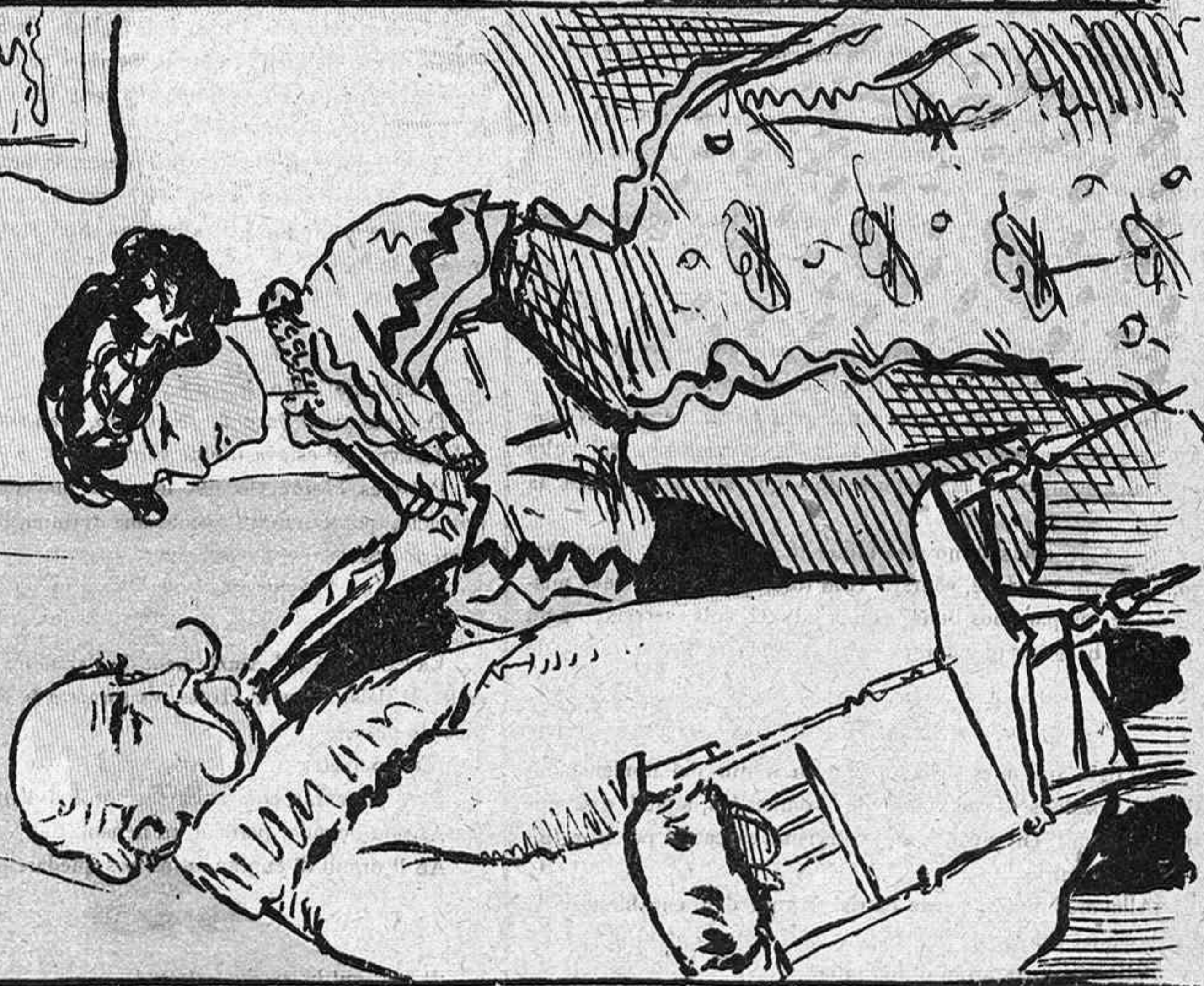
—¿Qué t' han portat los Reys
Elissar

—Un capitalista, pero además
de las botinas al balcó, vaig tenir
de posarhi la cama.

—¿Encare no 'n tens prou' ab lo
monedero que t' hi regalat?

—Per ser monedero has de po-
sarhi las monedas.

Alguns diaris monàrquichs no saben avenirse de que l' Alcalde de Barcelona, nomenat per R. O., dongués son vot en la elecció de Tinent d' Alcalde, á favor de D. *Sebio* Corominas.

¡Hombre! Aixó no te res de particular: en primer lloch perque en lo Municipi no ha d' haverhi distincions entre monàrquichs y republicans; en segon terme perque s' hauria d' averiguar los punts que té de monàrquich don Guillém y 'ls que de republicá reuneix D. *Sebio*; y en ultim cas, perque 'l nostre patillut Alcalde vol estar bé ab Madrid, y si de Madrid ve algú á visitarnos, es precis que don Guillém estigui bé ab los republicans, pera que durant la visita no fassin lo rapatani.

¡Uval!

Diuhen que l' actual Ministre de Marina no es representant del País y se l' en ha de fer, perque si 'ls grossos no ho eran, que succehiria ab los petits.

Donchs bé: lo tal ministre, ab tots sos coneixements navals, desde las canoas de regata als barcos de paper, se presentará per Lleyda.

¡Ay, la mare! Jo li hauria buscat un punt de mar, perque se trovés dintre sos elements: *Pekin*, verbigracia, al costat de la Secció marítima.

Los cerers diuhen que trovan excesiva la quota que 'ls ha fixat l' Ajuntament.

¡Oh, prou, prou! Lo qu' ha de pagar sempre trova 'l gasto excessiu, pero per l' Ajuntament no hi ha més cera que la que crema y en la cera está 'l bussilis.

Lo qual vol dir que 'ls cerers com tots los barcelonins, es tém ben encerats.

Lo P. Nozaleda, designat per ser arquebisbe de Valencia, ha portat gros batibull entre 'ls homes del turró.

Jo no 'l conech, ni ganas, á n' aquet *pare*; pero de lo que á n' ell se l' acusa, ó siga de falta de patriotisme, tal volta podria acusarsen á la majoria dels qu' ara han aixecat la llebra.

Aquet arquebisbe, no será millor ni pitjor que 'ls altres; pero, al nostre entendre, sobrarà com tots, que s'nt la seva misió la de prepararnos bona estada al cel, sols serveixen pera que aquí baix nos piquém las crestas defensantlos la racció de cada día.

Un dels que mes s' ha cremat ab motiu del nomenament del P. Nozaleda es lo comte de Romanones, aquell que més troná contra l' ensenyansa del catecisme en catalá per trovarho lessiu á la Patria.

¡Allavoras Patria y ara Patria! ¡Ahont deu encabírselas la Patria aquet senyor?

Potser la porta arrán d' hermillá.

En lo teatro Circo Barcelonés va estrenarse dissapte passat un drama en quatre actes, titulat «La Turbina», original dels senyors Martrus y Firmat. L' acció de l' obra 's desenrotlla entre obrers, haventhi varias escenas ben portadas, y sovint un diálech ben filat.

Lo desempenyo deixá algo que desitjar; mes, ab tot, foren cridats al palco escénich los autors junt ab los actors pera rebre una pluja d' aplausos.

Dintre d' aquet mes se celebrará la inauguració oficial de las obras del monument al doctor Róbert.

¡Ja era hora!

¿Y 'l monument d' en Pitarra qu' está encallat?

Clarament se veu que 'ls poetas sempre son los darrers de la colla. . com que no donan cap menjadora á ningú.

Y 'ls monuments 'ls aixecan avuy en día, 'ls ventrells agrahits.

L' altre día va arribar á Barcelona en *Canalejas*, y se li feu una verdadera rebuda de Janer, per lo freda.

Pero més frets, va deixarnos encare, ab la seva *barreja* de la corona y 'l gorro frigi .. pitjor que la que s' expen en qualsevol tabernota.

No 'ns agradan los *anfibus*... per alló de que saben massa de nadar y guardar la roba.

En vista de las grescas y desgracias que sovintet passen á las iglesias he acabat per pensar que 'l dimoni va adquirint cada día mes gran poderío.

L' altre día tocá 'l torn á la iglesia de Sant Ildefons, de Madrid, d' un de quins capitells interiors se despreguá una coronisa, esverant á las beyatas y tocant del mitj de la clepsa á un beyato dels del morro fort.

Aixó de que un hom no pugui estar tranquil ni á la casa de Deu, es una cosa que ja 'ns fa tres cosas.

Gracias á n' aquets detallets, un hom no s' en adona y va perd'nt la fé.

A Chicago están de pega.

Després de l' incendi del teatro, han suferit lo de l' Hotel del Louvre qu' estava plé de viatjers.

Potsé es lo nom lo que li porta malastruga á n' aquesta població, perque mirin que te una terminació propia sols del número 100.

La Comissió del Ajuntament de Barcelona que va aná á incautarse dels diners d' Horta, va tornar á la ciutat ab tres mil y picó de pessetas.

¡Tira peixet!

Pero ja veurán com aviat sortiran los deutes.

A cada bogada, perdém un llensol.

Ab l' orgull d' engrandirnos nos quedarém sense un clau.

¡Potser qu' ho trovin estrany!

A Fransa s' han descobert minas d' or.

No son tant prodigiosas com las de la moderna «Alaska» qu' enriqueixen al qu' hi arriba viu.

A Pré Ravat departament de 'l Mayenne, l' or natiu, surt en piritas blancas que ben ren adas donan l' or.

Els «Acarzos» també contenen lo preciós y cobdiciat metall, que ni 'ns recorda quin color te, aquí Espanya; l' enginyer qu' ha fet els análsis, n' hi ha trobat quatre grams per tonelada de mil kilos.

Per tot lo Laval la connció n' es gran... ¡ja tothom s' ha pensat ferse rich, sens pasar las angunias d' els buscadors d' or que van al Sud Africa.

A la montanya Pelada, també ni ha de metall preciós ab tanta profussió .. y l' or, pe 'ls nuvols.

Per tot arreu, y sobre tobre tot á Mataró, 's falta á la lley, fent treballar més d' onze horas y mitja en molts fábricas, gros nombre de noys y noyas qu' encara no tenen deu anys.

Si la Junta de reformas socials, girés una visita d' inspecció ó vigilés lo governador com se compleix la lley, veuria las transgressions que li fan sufrir els amos.

Al pianista Malats, l' han nomenat Caballer de l' ordre d' Isabel la Católica.

No sabem pas si 'l notable pianista catalá 's gaudeix de consemblant nomenament; mes com que 'l tenim per home tant entenimentat com bon músich, ens apar, que no 'n deurá fer gaire cas de l' ou ferrát.

Com artista, no guanyará res ab la medalla; com home, si se la posa, será un altre moltó de 'l remát,... y d' els assenyalats.

Las modernas Pitonisas, xarrires, per 'embaucar als tontos que sempre ni haurán, han posat ara en boga una manera nova d' endavinar lo destino de las... personas

Tiránt á terra un grapat d' agullas y segóns cap ahont miran las puntas, saben lo «sino» de la persona... ó bé 'l que sia, interesada ó tafañera.

Si miran cap al Nort, bona senyal per la gent de mar, com per la gent de terra. Pero 'l millor senyal, es per la bruixa, que fet lo joch, en cobra uns quants quartos.

¡Ara, no badéu!

Ab lo titol de *Esperanza* y dedicada á la eminent artista María Giudice, lo conegut y ja notable compositor don Conrado Molgosa ha publicat una preciosa pessa musical que no dubtem se fará popular en tots los salons ahont imperi la música.

Dita composició, la ha publicada la coneguda revista *Pluma y Lápiz* acompanyada del retrato y biografia del autor en la que se li fan justos y calurossos elogis.

Per nostra part, sols debém dir que 'l felicitem per sa última composició per ser sumament inspirada.

PENSAMENT

Una dona sens un home
es lliure ficticiament,
anima del mon la broma
mes, es com la débil ploma
sens apoyo,... creu al vent.

Q COPLAS.

SOMNI FELÍS

Aquesta nit he somniat
que m' hi mort; y allá en ma tomba
lluny dels desenganys del mon
gaudia la pau mes dolça.
Aquellas ditxas y flors
qu' en la vida ningú trova
restavan al meu entorn
tranquilas com cosa morta.
Allá no hi sentia 'ls crits
desaforats de ma sogra;
allá no hi sentia 'ls gels
intermitents de ma esposa
ni hi ploravan criaturas;
ni res me causava sombra
sols hi gosava, sens fi
un transport d' emocions dolsas,
y un cel de ditxas que ab gust
al recordarlas m' arboran.

Mes de sopte un daltabaix
de crits m' ha deixat á foscas,
y... adeu mos somnis bonichs!

Eran la sogra y la dona
que ja de bon matinet
lo mateix que dugas boijas
se tiravan plats pel cap
movent infernal tabola!

RAMPELLS

EPÍGRAMA

Jo ja 'n tinch el cu' pelat
d' escriure—digué un poeta—
Y no es pas que fes brometa,
deya la pura vritat:
Porta 'l cul apedassat.

R.

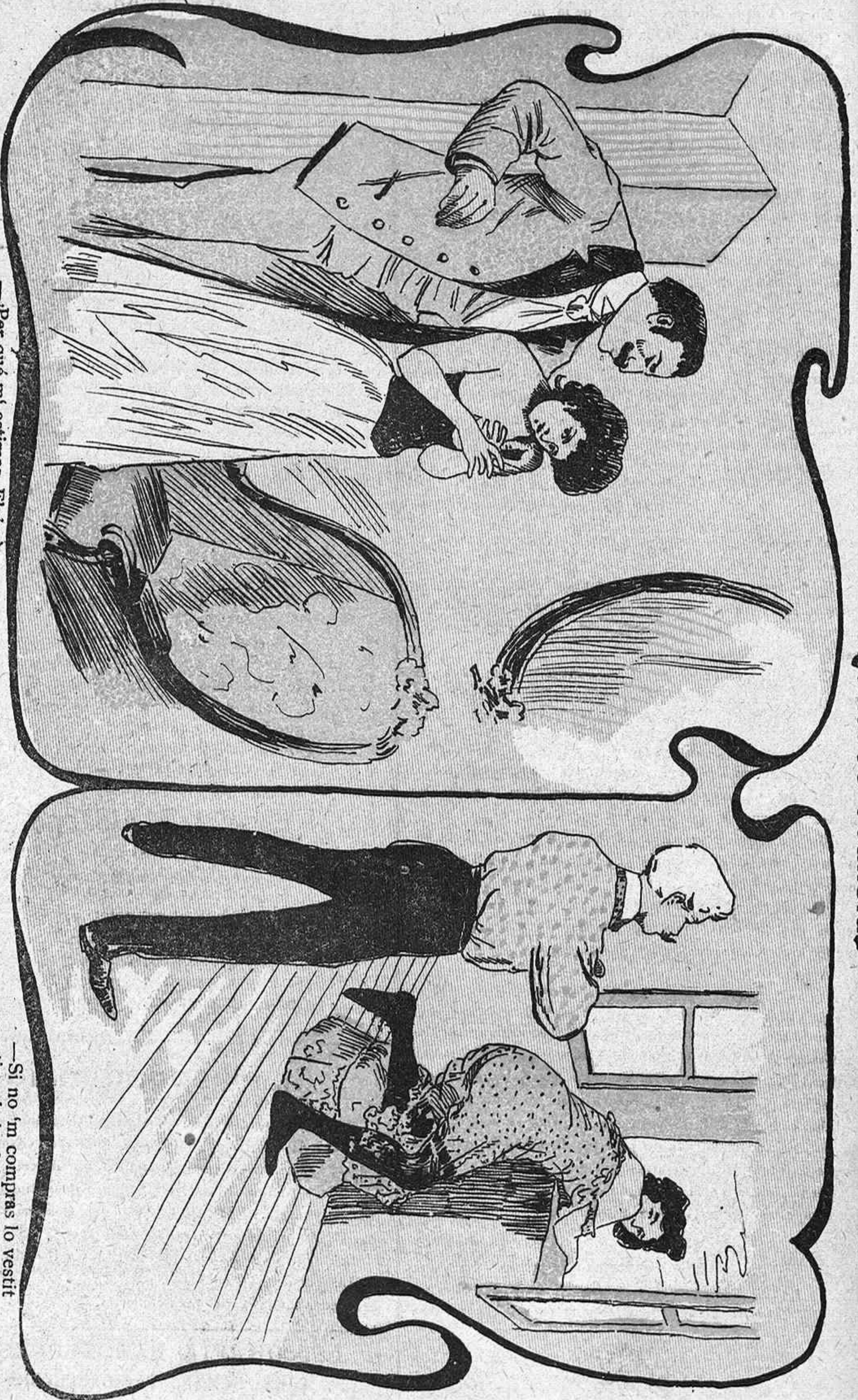
Correspondencia

Vilá Ortonobes: Gracias.—Rampells: Anirá bona cosa de lo que 'ns envía.—Reimbau: Mil mercés.—Mercuri Nou: Es dolent.—Ramonet del Café: Aprofitaré alguna cosa.—Pelaya: ¡Carbana!—Andreu Rius: Anirá.—Burro pensatiu: Es massa pensatiu y massa...—Montabliz: No poguerem encabir la «felicitación». Antoni Roqueta: Está bé.—Moret de Gracia: 13.—Antolí B. Ribot: No m' agradan los epigramas qu' envía. A. Ribas Ll: Tampoch m' agrada «Cassat al vol.»

Quedan molts cartas pera contestar.

LITOGRAFIA BARCELONESA
SANT RAMÓN, 6. - BARCELONA

Quadros realistas

—Per què m' estimes, Elvira?
—Es que soch mes guapo qu' ell!
—No, Manel; perque ets mes rich
y m' has promés un anell.

—Si no 'm compres lo vestit
me tiro abaix del carré
—¡Apa, noyal!
—¡Aixó voldrias?
Donchs, aquet gust no 't daré.